

P O V Í D Á N Í

O PEJSKOVÍ A KOČIČCE

(OD KARLA ČAPKA)

O PEJSKOVÍ A KOČIČCE, JAK SI MYLI PODLAHU.

To bylo tenkrát, když pejsek a kočička spolu hospodařili; měli u le-sa svůj malý domeček a tam spolu bydleli a chtěli všechno dělat tak, jak to dělají velcí lidé. Ale ani to vždycky tak neuměli, protože ma-jí malé a nešikovné tlapičky a na těch tlapičkách nemají prsty jako má člověk, jenom takové malé polštářky a na nich drápky. A tak nemoh-li dělat všechno tak, jako to dělají lidé, a do školy nechodili, pro-tože škola není pro zvířátka, ba ne, to ne! Co myslíte?, ta je jen pro děti!

A tak to u nich v tom jejich bytě vypadalo všelijak. Něco dělali dobře, a něco zas ne, a tak tam mívali někdy také trochu nepořádek. A tak jednoho dne viděli, že mají ve svém domečku tuze špinavou pod-lahu. "Poslouchej, pejsku," povídá kočička, "máme tu nějak špinavou podlahu." "Taky se mně zdá, že už je nějak moc špinavá," povídá pej-sek, "jenom se koukni, jak mám od té špinavé podlahy umazané tlapky." "Tuze špinavé je máš", povídala kočička, "fuj, to je hanba! Musíme tu podlahu umýt. To přece lidé nemají takovou špinavou podlahu. Ti ji někdy myjí."

"Dobrá," řekl na to pejsek, "ale jak to uděláme?" "To je přece leh-ké," řekla kočička. "Ty jdi pro vodu a já obstarám to ostatní." Pej-sek šel s hrcem pro vodu a kočička vytáhla ze svého kufříku kus mýd-la a položila to mýdlo na stůl. Pak si šla pro něco do komory; měla tam asi schovaný kousek uzené myši. Zatím přišel pejsek s vodou a vi-dí něco ležet na stole. Rozbalí to a bylo to nějaké růžové. "Aha, to bude něco dobrého," povídá si pejsek, a jak měl na to chuť, tak si celý ten kus strčil do huby a začal to kousat.

Ale nechutnalo to nějak dobře. Zatím přišla kočička a slyší, že pej-sek nějak divně prská. Podívá se na něj a vidí, že pejsek má plnou hubu pěny a z očí mu tekly slzy. "I pro pána!" křičela kočička, "co se to, pejsku, s tebou děje? Vždyť ty jsi nějaký nemocný?! Vždyť ti kape z huby pěna! Co to s tebou je?" "Ale", povídá pejsek, "našel jsem tu něco na stole a myslel jsem, že je to nějaký sýr nebo nějaké cukro-ví, tak jsem to sněd. Ale ono to strašně štípe a dělá se mně z toho v hubě pěna."

"Ty jsi ale hloupý," zlobila se kočička, "vždyť to bylo mýdlo! A mýdlo je přece k mytí a ne k jídlu." "Aha," řekl pejsek, proto to tak štípalo. Au, au, to to štípe, to to štípe!" "Napij se hodně vody," poradila mu kočička, "potom to přestane štípat." Pejsek se napil až všechnu vodu vypil a už žádnou neměli. Kočička měla jednu korunu a šla koupit nové mýdlo.

"Tohle už nesním," řekl pejsek, když kočička přinesla to nové mýdlo, "ale jakpak to uděláme, když tu nemáme žádný kartáč?" "Na to jsem už myslela," povídá kočička, "však ty máš na sobě takové hrubé a ježaté chlupy jako jsou na kartáči a tak můžeme tu podlahu vydrhnout sebou."

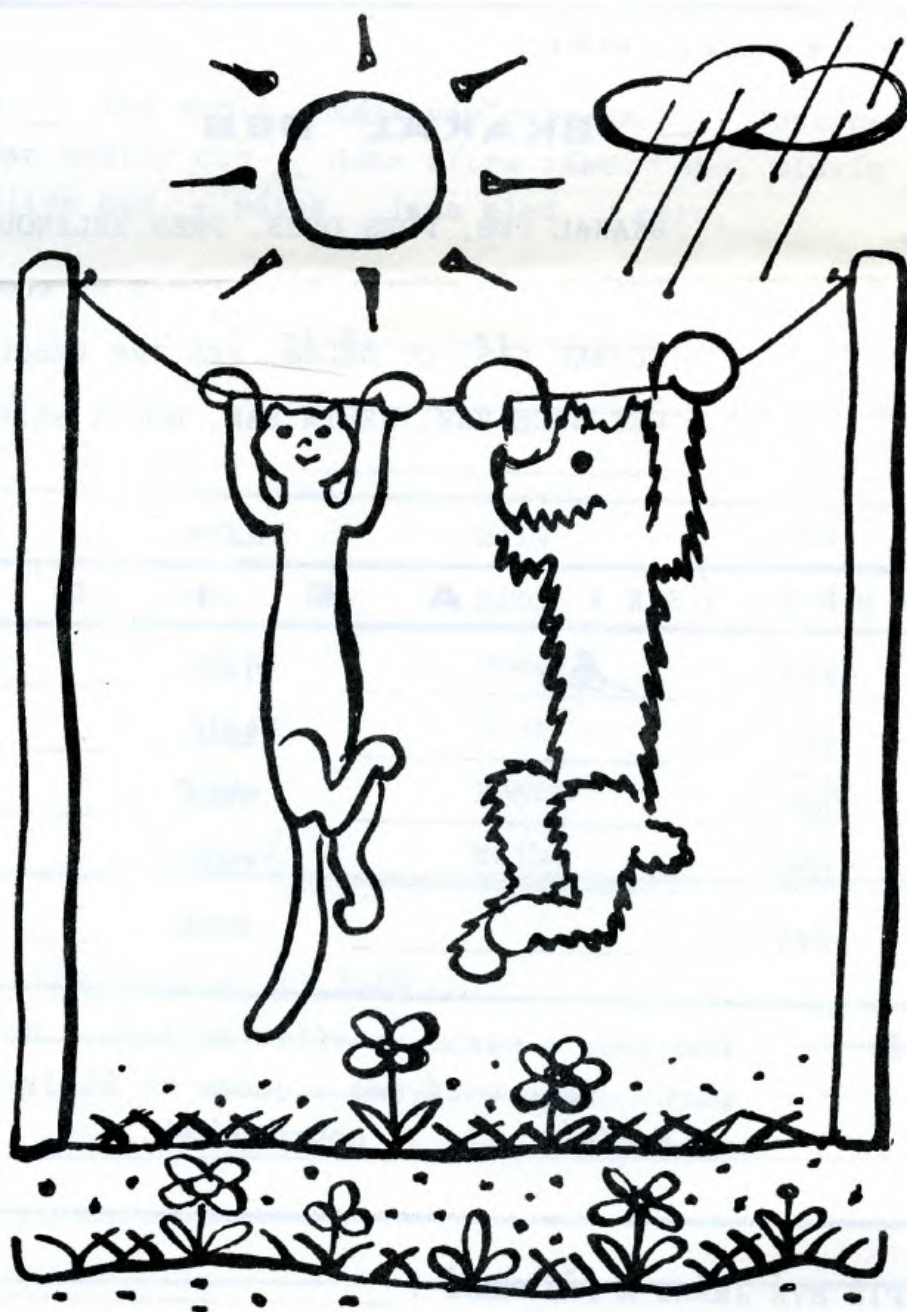
"Dobrá," řekl pejsek a kočička vzala mýdlo a hrnec s vodou, klekla na zem, vzala pejska jako kartáč a vydrhla pejskem celou podlahu. Podlaha byla celá mokrá a moc čistá také nebyla. "Měli bychom ji ještě něčím suchým vytřít," povídá kočička. "Tak víš co", řekl pejsek, "já už jsem docela mokrý, ale ty jsi suchá a máš takové pěkné měkké chloupky na sobě, to je jako ten nejlepší ručník! Teď zas vezmu já tebe a vysuším sebou podlahu." Vzal kočičku a vytřel celou podlahu kočičkou. Podlaha byla teď umytá a suchá, ale zato pejsek a kočička byli mokří a strašně špinaví od toho, jak jeden druhým tu podlahu myli, jako kdyby pejsek byl kartáč a kočička utěrka.

"No, to vypadáme," řekli si oba, když se na sebe podívali; "podlahu teď máme čistou, ale zato my jsme teď špinaví! Takhle přece nemůžeme být, to by se nám každý smál! Musíme se vyprat!"

"Vypereme se, jako se pere prádlo," řekl pejsek. "Ty, kočičko, vypereš mne a až budu vypraný, tak zas vyperu já tebe." "Dobrá", řekla kočička. Nanosili si do necek vodu a vzali si na to valchu. Pejsek vlezl do vany a kočička ho vyprala. Drhla ho na té valše tak silně, že ji pejsek prosil, ať tolik netlačí, že by se mu mohly do sebe zamotat nohy. Když byl pejsek umytý, vlezla zas do necek kočička a pejsek ji vypral a tlačil tak silně, že ho prosila, aby jí na té valše tolik nedřel, že jí vydře do kožicha díru. Potom jeden druhého vyždímali. "A teď se usušíme," řekla kočička. Uchystali si šňůry na prádlo. "Nejdřív pověsíš na šňůru ty mne a až budu viset, tak slezu a pověsím zas tebe," řekla kočička pejskovi. Pejsek vzal kočičku a pověsil ji na šňůru jako se věší prádlo. Ani na to nepotřebovali kolíčky, protože se na té šňůře mohli udržet drápky. Když kočička už visela, slezla zase se šňůry dolů a pověsila pejska.

Tak tam viseli oba dva a sluníčko na ně pěkně svítilo. "Svítilo na nás sluníčko," povídá pejsek, "to brzo uschneme." Jen to řekl a začalo pršet.

"Prší!" křičeli pejsek a kočička, "zmokne nám prádlo! Musíme je sundat!" Honem skočili oba s té šňůry dolů a běželi domů schovat se pod střechu. "Prší ještě?" povídala kočička. "Už přestalo," řekl pejsek a opravdu už zase svítilo sluníčko. "Tak si zase pověsíme prádlo," povídala kočička. Tak šli a pověsili se zase na tu šňůru; nejdřív pověsil pejsek kočičku, a když visela, tak zase slezla a pověsila pejska. Tak tam oba na té šňůře viseli jako visí prádlo a libovali si, že zase svítí sluníčko a že jim pěkně uschne prádlo! A zase začalo pršet. "Prší, zmokne nám prádlo!" volali pejsek s kočičkou a běželi se schovat. Pak zase svítilo sluníčko, tak se zas na tu šňůru pověsili, a tak to šlo až do večera. A to už byli docela suší. "Prádlo máme suché," řekli si, "tak je dáme do koše." Tak si vlezli do koše, ale pak už se jim chtělo spát, tak tam usnuli a oba v tom koši se krásně vyspali až do rána.

podle k. steigerové

RAK

PÁLÍ

TAHÁ

MAME

AUTO _____

U domu stála teta. Jana nese mámě maso. Honza jede na kole. Had leze z díry. Pila je tupá. Ola se myla sama. Martin pije studenou vodu. Eva nese nákup. Dana naléva kávu. Husa letí vysoko.

SKÁKAL PES

SKÁKAL PES, PŘES OVES, PŘES ZELENOU LOUKU,
ŠEL ZA NÍM MYSLIVEC, S PÉREM NA KLOBOUKU.
PEJSKU NÁŠ, CO DĚLÁŠ, ŽES TAK VESEL STÁLE,
ŘEK BYCH VÁM, NEVÍM SÁM, HOP A SKÁKAL DÁLE.

TEN

LED

SEKÁ _____

DNES

NESE

Ema jede s Danou na výlet do lesa. Helena hledá park. Ráno vstáváme a jdeme do školy. Sestra má také dárek. To je dobrý párek.

NAPIŠ SVÉ JMÉNO A PŘÍJMENÍ :

MISA
SÍLA
LIJE
PIJE
ZIMA

missa

LIST
PIVO
DOPIS
PÍSEK
SPÍ

POLE MÁ OČI, LES MÁ UŠI, CHOVEJ SE VŠUDE, JAK SE SLUŠÍ.

o p i š :

HLAVA

oko - oči	ucho - uši
nos	pusa
zub - zuby	jazyk
vlasy	tváře
čelo	brada
obočí	rty

DOPLŇ : a, - e, - i :

Sestra nes __ ten dopis. Kája vám nerozum __. Teta per __
prádlo. Pan doktor bud __ doma zítra ráno. Ano, mluvím __
pomalu. Zítra bud __ pátek. Jana hled __ pero.

NAPIŠ SVOJI ADRESU :

SÍTO

MELE

MILÝ

TUPÁ

DOMY

DOLY

SADY

TADY

PÁTEK

PÁSEK

HOMEK

VYJEL

KOMÁR

SILÁK

ŠIJE

PÍŠE

UMÍ

RÝMA

POZOR

ZÁPAS

VLASY

HLEDÁ

HLÍDÁ

SLÁVA

UTVOŘ VĚTY Z PŘEDCHÁZEJÍCÍCH SLOV :

TĚLO

opiš:

krk

ramena

paže

loket

ruka

prsty

nohy

stehna

kolena

lýtka

pata

záda

chodidla

břicho

pupík

palec

prst

krev

svaly

žíly

cévy

JAK SE JMENUJE TVŮJ TATÍNEK, MAMINKA :

opiš:

Kostel má nové okno. Ten pán má doma zlato.

Pan Novák prodává sklo. Olda rozbil okno.

opiš:

TÝDEN A MĚSÍC

TÝDEN MÁ SEDM DNÍ. DO ŠKOLY CHODÍME V PONDĚLÍ, V ÚTERÝ, VE STŘEDU, VE ČTVRTEK A V PÁTEK. V SOBOTU A V NEDĚLI SE NEPRACUJE. ČTYŘI TÝDNY JSOU MĚSÍC. DVANÁCT MĚSÍCŮ JE ROK.

NAPIŠ JMÉNA DNŮ :

NOS

nos

SKLO

BOS

HOST

VODA

NOHA

KOLO

OKNO

BOS

DOMA

POLE

OKO

opiš:

DEN A NOC

DEN A NOC SE STRÍDÁ. DEN JE SVĚTLÝ, NOC JE TMAVÁ. RÁNO VSTÁVÁME A JDEME DO ŠKOLY. VE DNE PRACUJEME A HRAJEME SI. ODPOLEDNE SLUNCE ZAPADÁ A JE VEČER. PO VEČERU NASTÁVÁ NOC A KAŽDÝ SPÍ. V NOCI JE TMA A SVÍTÍ MĚSÍC A TAKÉ HVĚZDY.

P O H Á D K Y

FRANTIŠKA HRUBÍNA

P A L E Č E K

Narodil se chlapeček
malý jak tvůj paleček,
v náprstku ho vykoupali,
ve skořápce kolébali:
"Spi, Palečku, spi!"

Nerostl a zůstal tak.
Z makovice snídá mák,
jeden máček, druhý, třetí
a má po snídani, děti,
tolik málo jí.

Jak si hraje? Nemá s kým.
Pejsek vrčí: "Já tě sním!"
Kočka si ho s myškou plete.
Pozor, že ho zašlápnete!
Je to chudinka.

Máma volá babičku:
"Co dám tomu človíčku,
aby rostl jako z vody,
dožil světa bez nehody?"
Chudák maminka!

Bábě slova popřáli:
"Ten tvůj synek zahálí,
dej mu práci, poroste ti,
jako rostou jiné děti,
práce je tu dost!"

Na stole dnes Paleček
sbírá každý drobeček
po chlebě či po koláči.
Co se za den naotáčí
mámě pro radost!

"Hrášku, kuli, kulilíč
kutálej se jako míč,
na dvě misky přeberu tě,
už si na tě dělám chutě,
kuli, kulilíč."

Když mu zbuďte chvílička,
honí mouchy od mlíčka:
"Leťte, mouchy nenechavé,
máma chce mít jídlo zdravé,
ššš, ššš, ať jste pryč!"

Roste, roste víc a víc
z rukávů i z nohavic,
když si chce hrát, kočku chytí,
náprstek je zase v šití,
už má vaničku.

Už to není chlapeček
malý jak tvůj paleček,
přerostl už všechny chlapce,
dávno nespí ve skořápce.
Koukej, Honzíčku!

"Mámo, usmaž kobližky!"

Chlapečkovi zrudla líčka:

"Nadarmo se namáhám!"

"Až mi dojdeš pro šišky,
nemám už čím topit, synku,
dělejš něco pro maminku!"

Zavoláme prsteníčka:

"Prsteníčku, tak co ty?"

V lese bum, bum, bum,
šiška jako dům,
za ní druhá, po ní třetí
z vysokého smrku letí.

Chlapečkovi zrudla líčka:

"Šiška dělá drahoty."

Zavoláme na Malíčka:

"Pojď, Malíčku, pomoz nám!"

Paleček je dávno v lese,
sám však šišku neunes.

Malíček je chytrá hlava,
kamarádům rady dává:

Jde okolo školáček
jménem Ukazováček.
Okoukne ji, pak se sehne,
ale s šíškou ani nehne.

"Ty jdi sem a ty jdi tam,
čekejte, až zavolám!

Tak teď! Hej rup! Už ji nesem..."

Zavoláme Prostředníčka:
"Prostředníčku, pomoz nám!"

Vracejí se domů lesem,
máma jim dá za šišku
cukrovanou kobližku.

K O R Á L E

Princeznička na bále
poztrácela korále.

Honzík běžel za horu,
nakopal tam bramborů.

Její táta, mocný král,
Honzíka si zavolal:

Vysypal je před krále:
"Nesu vám ty korále,

"Honzíku, máš namále,
přines nám ty korále!"

větší už tam neměli,
snědli je už v neděli."

RODIČE !

Nedopusťte, aby Vaše děti zapoměly mateřský jazyk! České knihkupectví "Dialog" ve Frankfurtu / M. Vám zašle zdarma seznamy dětských knih a literatury pro mládež. Napište si na adresu : Buchhandlung "DIALOG", Gutleutstr. 15, 6 Frankfurt/M 1 /tel.: 0611/234806/.